

Jerzy Lodowski

Góra Zwycięstwa k. Granicznej Górnej, pow. Świdnica

Informator Archeologiczny : badania 1, 214-215

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

szozytowe. Materiały zabytkowe wystąpiły w bardzo małej ilości - są to głównie skorupy wczesnośredniowieczne, które roboczo datować można na okres od IX do XI w. Badania potwierdziły również poprzednie ustalenia w podstawowych kwestiach badawczych - między innymi istotnym był fakt braku śladów stałego osadnictwa w obrębie wałów.

G Ó R A Z W Y C I Ę S T W A Zakład Arch. Śląskiej IHKM
k/Granicznej Górnej, pow. PAN we Wrocławiu
Świdnica

Badania prowadził Jerzy Lodowski w okresie od 8.VIII. do 23.VIII oraz od 16.X do 30.XI, finansował WKZ we Wrocławiu.

Prace wykopaliskowe miały charakter badań ratowniczych.

Na wypiętrzonej koło wsi Graniczna Górna górze granitowej (320 m.n.p.m.), zwanej obecnie Górą Zwycięstwa, zachowały się resztki urządzeń obronnych z wczesnego średniowiecza. Są to odcinki wałów szerokich u podstawy od 4 do 6 m i wysokich od 1 do 2,5 m. Ponieważ góra w najbliższych latach zostanie całkowicie zniszczona przez kamieniołom postanowiono przebudować zachowane resztki wałów celem poznania ich konstrukcji i chronologii.

Wstępna analiza nawarstwień w poszczególnych wykopach (wykopy lokalizowano tak by zawsze zostało przecięte całe rozsypanisko wału) wykazała, że konstrukcja wału nie była jednolita na całej długości. W miejscach gdzie zbocza góry były najbardziej strome, rozmiary wału były niewielkie. Natomiast od południowo-wschodniej strony góry, łatwo dostępnej, zbudowano

wał kamiennie-ziemny, szeroki u podstawy na 5 m i wysoki na 4 m. Po obu stronach wału znajdowały się także rowy o szerokości około 2 m.

Z zabytków ruchomych znaleziono w bieżącym sezonie wykopaliskowym wyłącznie ceramikę. Jest to materiał jednorodny, pochodzący z niewielkiego okresu czasowego, mieszczącego się w ramach I - XI wieku.

G R O D Z I S K,
pow. Węgrów

Zakład Polskiego Atlasu
Archeologicznego IHKM PAN

Badania prowadziła mgr Ludmiła Paderewska, finansował IHKM PAN.

Przeprowadzono badania sondażowe na dobrze zachowanym, rozległym grodzisku w formie trójkąta z zaokrąglonymi bokami. Stwierdzono mało intensywne nawarstwienia osadnicze z XI wieku, głównie w postaci rynnowatych zagłębień przytykających bezpośrednio do wewnętrznego lica wału, zawierających m.in. umiarkowane ilości typowej ceramiki. Na miejscu odkryto natomiast fragment jamy ze znaczną ilością ułamków ceramiki późnolateńskiej oraz przęślikiem glinianym.

G R O S Z O W I C E,
pow. Opole

patrz brąs